A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2010. szeptember 13.*

A T-314/06. sz. ügyben,

a **Whirlpool Europe Srl** (székhelye: Comerio [Olaszország], képviselik: M. Bronckers és F. Louis ügyvédek)

felperesnek,

támogatják:

az **Olasz Köztársaság,** (képviseli: G. Albenzio avvocato dello Stato)

és

a **Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED)** (székhelye: Brüsszel [Belgium], képviselik: Y. Desmedt és A. Verheyden ügyvédek)

beavatkozók,

* Az eljárás nyelve: angol.

az **Európai Unió Tanácsa** (képviseli: J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben, segítője: G. Berrisch ügyvéd)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Bizottság** (képviselik: H. Van Vliet és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben)

és

az **LG Electronics, Inc.** (székhelye: Szöul [Dél-Korea], képviselik kezdetben: L. Ruessmann és P. Hecker, később: L. Ruessmann és A. Willems ügyvédek)

beavatkozók,

a Koreai Köztársaságból származó egyes dobozos hűtőgépek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2006. augusztus 25-i 1289/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 236., 11. o.) részleges megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: A. W. H. Meij (előadó) elnök, V. Vadapalas és L. Truchot bírák,

hivatalvezető: C. Kantza tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2009. november 11-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

Jogi háttér

1 A dömpingellenes alapszabályozást az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.; a továbbiakban: alaprendelet) képezi (melynek helyébe az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 343., 51. o., helyesbítés: HL 2010. L 7., 22. o.] lépett).

2 Az alaprendelet 1. cikkének (1) és (4) bekezdése (jelenleg az 1225/2009 rendelet (1) és (4) bekezdése) a következőképpen rendelkezik:

„(1) Dömpingellenes vám vethető ki minden olyan dömpingelt termékre, amelynek a Közösségben történő szabad forgalomba bocsátása kárt okoz.

[…]

(4) E rendelet alkalmazásában a »hasonló termék« az a termék, amely a szóban forgó termékkel azonos, azaz vele minden tekintetben megegyezik, vagy ilyen termék hiányában azt a terméket, amely a szóban forgó termékkel ugyan nem egyezik meg minden tekintetben, de azzal szoros hasonlóságot mutató tulajdonságokkal rendelkezik."

3 Az alaprendelet 15. cikke (jelenleg az 1225/2009 rendelet 15. cikke) előírja:

„(1) Az e rendeletben előírt valamennyi konzultációra egy olyan tanácsadó bizottság keretében kerül sor, amelynek tagjai a tagállamok képviselői, és amelyben az elnöki tisztet a Bizottság képviselője látja el. Egy tagállam kérésére vagy a Bizottság kezdeményezésére a konzultációt azonnal le kell folytatni, és minden esetben olyan időtartamon belül, amely az e rendeletben előírt határidők betartását lehetővé teszi.

(2) A bizottság ülését a bizottság elnöke hívja össze. Az elnök a lehető leghamarabb, de legkésőbb az ülést megelőző 10 munkanapon belül megküldi a tagállamoknak az összes vonatkozó információt.

(3) Szükség esetén a konzultáció írásban is lefolytatható; ez esetben a Bizottság értesíti a tagállamokat és meghatározza a véleményük kifejtésére vagy a szóbeli konzultáció kérésére nyitva álló határidőt, feltéve, hogy e konzultáció, amelyet az elnök készít elő, megtartható azon időtartamon belül, amely az e rendeletben előírt határidők betartását lehetővé teszi.

(4) A konzultációk különösen a következőkre vonatkoznak:

[…]

d) azok az intézkedések, amelyek az adott körülmények között megfelelők a dömping által okozott kár elhárítására vagy orvoslására, valamint az ilyen intézkedések alkalmazásának részletes szabályai."

4 Az alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdésében (jelenleg az 1225/2009 rendelet 15. cikkének (2) bekezdése) az összes vonatkozó információ megküldésére előírt, a tanácsadó bizottság elnökét terhelő tíz munkanapos határidőt a 2004. március 8-i 461/2004/EK tanácsi rendelet (HL L 77., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 150. o.) vezette be az alaprendeletbe, melynek (17) preambulumbekezdése így rendelkezik:

„A tanácsadó bizottság keretében a tagállamoknak nyújtott információ gyakran technikai jellegű, továbbá bonyolult gazdasági és jogi elemzést igényel. Hogy a tagállamoknak elegendő idő álljon rendelkezésére ennek az információnak a mérlegelésére, az információt a tanácsadó bizottság elnöke által kitűzött ülésnap előtt legkésőbb tíz nappal meg kell küldeni a tagállamoknak."

5 Az alaprendelet 20. cikke (jelenleg az 1225/2009 rendelet 20. cikke) kimondja:

„(1) A panaszosok, az importőrök, az exportőrök és az azokat képviselő szervezetek, valamint az exportáló ország képviselői kérhetik azon részletek nyilvánosságra hozatalát, amelyekre átmeneti intézkedések alkalmazásának alapjául szolgáló lényeges

tények és szempontok alapultak. Az ilyen adatok nyilvánosságra hozatalát írásban, az átmeneti intézkedések megállapítását követően azonnal kell kérni, ami után a nyilvánosságra hozatalnak a lehető legrövidebb időn belül írásban meg kell történnie.

(2) Az (1) bekezdésben említett felek kérhetik azon lényeges tények és szempontok végső nyilvánosságra hozatalát, amelyeken a végleges intézkedések bevezetésére vagy a vizsgálat, illetve az eljárás intézkedések alkalmazása nélküli megszüntetésére irányuló javaslatok alapulnak, különös tekintettel minden olyan ténynek és szempontnak a nyilvánosságra hozatalára, amely eltér az átmeneti intézkedések során alkalmazottaktól.

[…]

(4) A végső nyilvánosságra hozatalt írásban kell megtenni. Ennek – a bizalmas információk védelmének megfelelő figyelembevételével – a lehető legrövidebb időn belül, rendszerint legkésőbb a végleges határozat vagy a 9. cikk szerinti, a végső intézkedésre irányuló javaslat Bizottságnak történő benyújtása előtt egy hónappal meg kell történnie. Ha a Bizottság nincs abban a helyzetben, hogy bizonyos tényeket és szempontokat ezen időszak alatt nyilvánosságra hozzon, ezeket az ezt követő lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni. A nyilvánosságra hozatal a Bizottság vagy a Tanács által meghozható döntéseket nem befolyásolja, de amennyiben ezek a döntések eltérő tényeken és szempontokon alapulnak, azokat a lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni.

(5) A végső nyilvánosságra hozatalt követően benyújtott előterjesztéseket csak akkor lehet figyelembe venni, ha azokat a Bizottság által, az adott ügyben meghatározott határidőn belül nyújtják be, amely határidő, az ügy sürgősségének megfelelő figyelembevétele mellett, 10 napnál nem lehet kevesebb.”

A jogvita előzményei

1. *A vizsgálat tárgyát képező piac*

6 A kombinált hűtő-fagyasztógépek piaca, amely a vitatott dömpingellenes intézkedések elfogadásához vezető eljárás tárgyát képezi, három szegmensből áll:

– az alulra szerelt fagyasztós kombinált hűtőgépek szegmense, amelyben a fagyasztó a hűtőszekrény alatt helyezkedik el;

– a felülre szerelt fagyasztós kombinált hűtőgépek szegmense, amelyben a fagyasztó a hűtőszekrény felett helyezkedik el;

– a dobozos hűtőgépek szegmense, amelyben a két külön fagyasztó- és hűtőszekrényt nyitó ajtó egymás mellett helyezkedik el.

7 A piacon nemrégiben megjelent egy új típusú, háromajtós, egybeépített kombinált hűtő-fagyasztógép, amelyben az egy egységből álló fagyasztó a hűtőszekrény alatt helyezkedik el. A fagyasztó egy ajtóval van felszerelve, míg a hűtőszekrény két, egymás mellett elhelyezkedő lengőajtóval nyitható.

2. *A vizsgálati eljárás kezdő szakasza*

8 2005. április 18-án a felperes Whirlpool Europe Srl az alaprendeletre alapítva panaszt nyújtott be az Európai Közösségek Bizottságához a Koreai Köztársaságból származó egyes hűtőgépek behozatala miatt.

9 2005. június 2-án a Bizottság értesítést tett közzé a Koreai Köztársaságból származó egyes dobozos hűtőgépek behozatalára vonatkozó dömpingellenes eljárás megindításáról (HL C 135., 4. o.). Az állítólagosan dömpingelt termékek a 400 litert meghaladó űrtartalmú kombinált hűtő-fagyasztógép-egységek voltak, legalább két, egymás melletti külön külső ajtóval.

10 A Bizottság kérdőívet küldött ki a vizsgálat által tudomása szerint érintett feleknek.

11 Egy koreai vállalat, az LG Electronics, Inc. (a továbbiakban: LG) álláspontja szerint a vizsgálatot az összes nagy hűtőgépre ki kellett volna terjeszteni, mivel azonos a rendeltetésük, vagyis élelmiszerek és italok frissen tartására szolgálnak, és mivel a többségük hűtőrekesszel és fagyasztórekesszel egyaránt rendelkezik.

12 Ezen túlmenően az LG azt állította, hogy az eljárás megindításáról szóló értesítésben szereplő termékleírás hibás volt. A vállalat szerint az iparágban a dobozos hűtőgépet olyan hűtőgépként értelmezik, amely egy egymás mellett elhelyezett hűtőrekeszből és fagyasztórekeszből áll, és mindkét rekeszhez külön külső ajtó tartozik. A vállalat állítása szerint, ha fenn kívánták volna tartani az érintett terméknek az eljárás megindításáról szóló értesítésben szereplő fogalommeghatározását, a vizsgálatba bevontak

volna bizonyos alulra szerelt fagyasztókat, nevezetesen a fenti hűtőrekeszen két ajtóval és a lenti fagyasztórekeszen egy ajtóval rendelkező kombinált hűtő- és fagyasztógépeket, miközben kizártak volna hasonló, mindkét rekeszen egy ajtóval rendelkező modelleket. Az LG ezért azt állította, hogy vagy az összes, három- vagy többajtós kombinált hűtő- és fagyasztógépet ki kell zárni az eljárásból, vagy annak hatókörét az összes kombinált hűtő-fagyasztógép bevonásával ki kell bővíteni.

13 Végül is az LG azt állította, hogy nem a modell külső jellegzetességei – nevezetesen az ajtók – a lényegesek, hanem belső kialakítása. Az LG véleménye szerint a hűtő-, illetve a fagyasztórekeszek elhelyezkedése a dobozos hűtőgépek alapvető megkülönböztető jellegzetessége.

14 2005. november 14-én a felperes a Bizottság rendelkezésére bocsátott olyan, fogyasztói folyóiratokban megjelent elemzéseket, amelyek alátámasztották a háromajtós hűtőgépek bevonását az érintett termék fogalmába.

15 2005. november 17-én, a Bizottsággal tartott találkozó során a felperes tudomást szerzett az LG-nek az érintett termék meghatározására vonatkozó álláspontjáról. Erre 2005. december 13-án adott írásos választ. 2006. január 17-i és 25-i leveleiben az LG további észrevételeket tett, amelyekre a felperes 2006. január 31-én adott választ. 2006. február 2-án a Bizottság ismételten meghallgatta a felperest. 2006. február 6-án, 7-én és 15-én az LG újabb észrevételeket nyújtott be a Bizottsághoz az érintett termék meghatározása tárgyában.

3. *Ideiglenes rendelet*

16 2006. február 28-án a Bizottság elfogadta a Koreai Köztársaságból származó egyes dobozos hűtőgépek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló 355/2006/EK rendeletet (HL L 59., 12. o., a továbbiakban: ideiglenes rendelet).

17 Az ideiglenes rendeletben a Bizottság elvetette az LG által kidolgozott, az összes nagy hűtőgép azonos rendeltetésére épülő álláspontot, azzal az indokkal, hogy a dobozos hűtőgépek piaca „világosan elkülönülő és önálló piaci szegmens". A meghatározott fizikai jellemzők, mégpedig az egymás mellett elhelyezett két nagy ajtó, a kombinált hűtő-fagyasztógépek piacán „saját meghatározott helyet" biztosítanak a dobozos hűtőgépeknek.

18 A Bizottság elvetette az LG azon álláspontját is, miszerint a három- vagy többajtós hűtőgépeket a vizsgálatból ki kell zárni, mégpedig azzal az indokkal, hogy a vizsgálat során megállapították, hogy nincs a dobozos hűtőgépnek semmilyen „általánosan használt meghatározása". Az LG által említett háromajtós kombinált hűtő-fagyasztógép azonban dobozos hűtőgép összes egyéb modellje mellett van jelen a piacon.

19 Ezért a Bizottság ideiglenesen megállapította, hogy az űrtartalom, az opcionális szolgáltatások és a felhasznált anyagok tekintetében ugyan eltérések mutatkoznak, azonban a dobozos hűtőgépek összes típusa – beleértve az alulra szerelt fagyasztóval rendelkező háromajtós kombinált hűtő-fagyasztógépeket is – ugyanazokkal az alapvető fizikai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek, és ezeket alapvetően azonos célra használják.

20 A közösségi gazdasági ágazat által az Európai Unióban gyártott és értékesített dobozos hűtőgépekről, valamint a Dél-Koreában gyártott és értékesített dobozos hűtőgépekről a Bizottság tehát megállapította, hogy lényegében azonos fizikai és műszaki jellemzőkkel és azonos alapvető funkciókkal rendelkeznek, ezért ezeket az alaprendelet 1. cikkének (4) bekezdése értelmében ideiglenesen hasonlónak tekintette.

21 Mindezek alapján az ideiglenes rendelet 1. cikkében kimondja:

„Az ex 8418 10 20 KN-kód (8418 10 20 91 TARIC-kód) alá sorolható dobozos hűtőgépekre, azaz a Koreai Köztársaságból származó, 400 litert meghaladó űrtartalmú, legalább két, egymás melletti külön külső ajtóval ellátott kombinált hűtő-fagyasztógépegységekre, ideiglenes dömpingellenes vám kerül bevezetésre."

4. *A vizsgálati eljárás későbbi szakasza*

22 Bizottság ideiglenes megállapításairól szóló értesítésének kézhezvételét követően a felperes és az LG újabb észrevételeket terjesztettek elő az érintett termék meghatározását illetően. Ezen túlmenően az LG hűtőgép-besorolási tervezetre vonatkozó szakvéleményt is benyújtott a Bizottsághoz. Kölcsönös levélváltásuk során a felperes és az LG továbbfejlesztették álláspontjukat az érintett termék fogalmát illetően.

5. *A végleges tájékoztató*

23 2006. június 30-án a Bizottság megfogalmazta a végleges tájékoztatót. E tájékoztatóban emlékeztetett arra, hogy az uniós intézmények állandó gyakorlata valamely érintett termék meghatározása során az, hogy elsősorban az említett termék alapvető fizikai és műszaki jellegzetességeit veszik számba, és a különböző termékszegmensekbe sorolt modelleket általában egyetlen terméknek tekintik, kivéve abban az esetben, ha a különböző szegmensek „jól elhatárolhatók" egymástól.

24 A Bizottság álláspontja szerint a vizsgálat alapján megállapítható, hogy a nagy űrtartalmú kombinált hűtő-fagyasztógépek piacának hagyományos három szegmensre osztása az ezen ágazatban tevékenykedő üzleti szereplők által elfogadott és jól ismert, minek következtében nem igazolható valamennyi kombinált hűtő-fagyasztógépnek az érintett termék fogalmába való bevonása, ahogyan azt az LG kérte.

25 Ezen túlmenően a Bizottság kifejtette, hogy sem a fizikai jellemzők (két egymás mellett elhelyezkedő ajtó és a készülék szélessége), sem a forgalmazási és a fogyasztói szemléletre vonatkozó szempontok nem igazolják a háromajtós modell kizárását az érintett temék fogalmából. A Bizottság ebből azt a következtetést vonta le, hogy e fogalomba be kell vonni a háromajtós dobozos modellt is.

6. *A módosított végleges tájékoztató*

26 Az érintett felek 2006. július 11-éig kaptak határidőt arra, hogy a végleges tájékoztatóra vonatkozó észrevételeiket előterjesszék.

27 2006. július 5-én és 6-án a tanácsadó bizottság elnöke megküldte a tagállamoknak a Bizottság által javasolni kívánt végleges intézkedésekre vonatkozó iratokat.

28 2006. július 11-én a felperes és az LG előterjesztették a végleges tájékoztatóra vonatkozó észrevételeiket. Az érintett termék meghatározása tekintetében a felperes megerősítette a Bizottság álláspontjához való csatlakozását, míg az LG ismét vitatta a Bizottság erre vonatkozó okfejtését és megállapításait.

29 2006. július 14-i levelében a Bizottság tájékoztatta a tagállamokat arról, hogy az érintett termék meghatározására vonatkozó álláspontját módosította, kizárva abból a háromajtós hűtőgépeket.

30 2006. július 17-i, a Bizottság kereskedelemért felelős tagjához intézett levelében a felperes ellenezte a Bizottság álláspontjának e módosítását, amelyről nem hivatalos úton szerzett tudomást.

31 2006. július 19-én a Bizottság megküldte a felperesnek a módosított végleges tájékoztatót, és ezúton tájékoztatta álláspontjának változásáról. Ebben a dokumentumban a Bizottság a következőket adta elő:

„A fent említett exportőr további bizonyítékokat szolgáltatott arra vonatkozóan, hogy a dobozos hűtőgépek szegmensének meghatározását nem az ajtók elhelyezkedésére, hanem a rekeszek belső kialakítására kellene alapozni. A végső megállapítások közzététele után, az említett exportőr által szolgáltatott további bizonyítékok fényében néhány vezető kutatóintézet és besorolást végző testület – amelyek többségükben a belső kialakítás és nem az ajtók elhelyezkedése alapján sorolják be a dobozos hűtőgépeket – álláspontjának további értékelésére került sor. Mindez annak megállapításához vezetett, hogy a fizikai jellegzetességek vonatkozásában a háromajtós modell nem tartozik a dobozos hűtőgépek szegmensébe [...]. A fogyasztói szemlélet vonatkozásában mind a panaszos, mind a közösségi gazdasági ágazat fogyasztói felméréseket nyújtottak be álláspontjuk alátámasztása végett, e felmérések eredményei azonban ellentmondtak egymásnak. Ezért e tekintetben nem vonhatók le egyértelmű következtetések.

A fentiekből következik, hogy a háromajtós modell az alulra szerelt fagyasztós kombinált hűtőgépek szegmenséhez, nem pedig a dobozos hűtőgépek szegmenséhez tartozónak tekintendő. [...]

Ebből adódóan a termékkör az ideiglenes rendeletben szereplő meghatározásának felülvizsgálatát helyénvalónak ítélték. Ebből adódóan az érintett termék a jelenleg az ex 8418 10 20 KN-kód alá sorolható, a Koreai Köztársaságból származó, 400 litert meghaladó űrtartalmú kombinált hűtő-fagyasztógép(-egység), amelynek fagyasztó- és hűtőrekesze egymás mellett helyezkedik el."

32 A felperes és a többi érintett fél 2006. július 31-én 10 óráig kaptak határidőt arra, hogy észrevételeiket előterjesszék.

33 2006. július 19-én és 20-án összeült a tanácsadó bizottság, és megvizsgálta a Bizottság által az Európai Unió Tanácsa számára javasolni kívánt végleges intézkedéseket, és ennek körében az érintett termék új meghatározását, amely kizárja e fogalomból a háromajtós modelleket.

34 2006. július 28-i leveleikben a felperes és a Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) (a háztartásigép-gyártók európai tanácsa) bírálták az érintett termék fogalmának a módosított végleges tájékoztatóban foglalt változását.

35 2006. július 31-én a Bizottság a Tanács elé terjesztette a Koreai Köztársaságból származó egyes dobozos hűtőgépek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló tanácsi rendeletre vonatkozó, COM (2006) 436 végleges javaslatát.

36 2006. augusztus 9-i levelében a Bizottság válaszolt a felperes 2006. július 28-án előterjesztett észrevételeire.

7. *A megtámadott rendelet*

37 2006. augusztus 25-én a Tanács elfogadta a Koreai Köztársaságból származó egyes dobozos hűtőgépek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló 1289/2006/EK rendeletet (HL L 236., 11. o., a továbbiakban: megtámadott rendelet).

38 A megtámadott rendelet 1. cikke kimondja:

„Végleges dömpingellenes vámot vetnek ki a dobozos hűtőgépekre, azaz az ex 8418 10 20 KN-kód (8418 10 20 91 TARIC-kód) alá sorolható, a Koreai Köztársaságból származó, 400 litert meghaladó űrtartalmú kombinált hűtő-fagyasztógép-egységekre, amelyek fagyasztórekesze és hűtőrekesze egymás mellett helyezkedik el."

Az eljárás és a felek kérelmei

39 A Törvényszék Hivatalához 2006. november 17-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.

40 A kereset előterjesztésére vonatkozó közleményt 2006. december 30-án tették közzé az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL C 326., 67. o.).

41 A Törvényszék Hivatalához 2007. január 11-én és február 14-én benyújtott beadványában a Bizottság és az LG egyaránt kérelmezte, hogy a jelen eljárásban beavatkozóként részt vehessen a Tanács kérelmeinek támogatása végett.

42 A Törvényszék Hivatalához 2007. február 9-én benyújtott beadványában a CECED és az Electrolux kérelmezte, hogy a jelen eljárásban beavatkozóként részt vehessen a felperes kérelmeinek támogatása végett.

43 A Törvényszék harmadik tanácsának elnöke 2007. február 26-i végzésével engedélyezte a beavatkozást a Bizottság számára.

44 A Törvényszék harmadik tanácsának elnöke 2007. május 10-i végzésével engedélyezte a beavatkozást a CECED és az LG számára.

45 A Törvényszék Hivatalához 2007. június 22-én benyújtott beadványában az Olasz Köztársaság kérelmezte, hogy a jelen eljárásban beavatkozóként részt vehessen a felperes kérelmeinek támogatása végett.

46 A Törvényszék harmadik tanácsának elnöke 2007. szeptember 4-i végzésével engedélyezte a beavatkozást az Olasz Köztársaság számára.

47 Mivel a Törvényszék tanácsainak összetétele módosult, az előadó bírót a hatodik tanácsba osztották be, következésképpen a jelen ügyet e tanács elé utalták.

48 2008. január 10-i végzésével a Törvényszék (hatodik tanács) elutasította az Electrolux beavatkozási kérelmét.

49 2009. október 8-i végzésével a hatodik tanács elnöke helyt adott a felperes által előterjesztett bizalmas iratkezelési kérelemnek – melyben a CECED-vel és az LG-vel szemben kérte egyes iratainak bizalmas kezelését – egyetlen érintett okirat kivételével, melyre vonatkozóan a kérelem az LG tekintetében elutasításra került. Ezen iratot tehát az LG-vel teljes egészében közölték.

50 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék (hatodik tanács) megnyitotta a szóbeli szakaszt, és a pervezető intézkedések keretében felszólította a feleket, hogy írásban válaszoljanak bizonyos kérdésekre. A felek az előírt határidőn belül eleget tettek e kérésnek.

51 A Törvényszék a 2009. november 11-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaikat.

52 Az Olasz Köztársaság és a CECED által támogatott felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– semmisítse meg a megtámadott rendeletnek az érintett termékre és a hasonló termékre vonatkozó, a Tanács által elfogadott meghatározását, mivel az nem foglalja magában az összes, legalább két, egymás mellett elhelyezkedő ajtóval rendelkező nagy kapacitású kombinált hűtő-fagyasztógép-egységet;

– a Tanácsot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

53 A Bizottság és az LG által támogatott Tanács azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet, mint elfogadhatatlant, vagy mint megalapozatlant;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

54 Mivel T. Tchipev bíró a szóbeli szakasz lezárását követően nem vehetett részt az eljárásban, az ügyet Meij tanácselnök mint előadó bíró elé utalták, és az eljárási szabályzat 32. cikkének 3. §-a alapján Vadapalas bírót jelölték ki a tanácsban részt vevő bírák számának helyreállítása érdekében.

55 2010. július 5-i végzésével a Törvényszék (az új összetételű hatodik tanács) újra megnyitotta a szóbeli szakaszt, és tájékoztatta a feleket, hogy 2010. szeptember 8-án újabb tárgyaláson meghallgatják őket.

56 2010. július 9-i, 12-i, 14-i, 15-i és 16-i beadványaikban a felperes, a Tanács, a Bizottság, a CECED, az LG és az Olasz Köztársaság arról tájékoztatták a Törvényszéket, hogy lemondanak az újabb meghallgatásról.

57 Következésképpen a hatodik tanács elnöke a szóbeli szakasz befejezéséről határozott.

A jogkérdésről

1. *Az eljárási szabályzat 116. cikke 6. §-ának állítólagos megsértéséről*

58 A tárgyalás során a Tanács felhívta a figyelmet arra, hogy az Olasz Köztársaság beavatkozási kérelmében nem terjeszthette volna elő észrevételeit a jogvita érdemére nézve, mivel ezt csak a szóbeli szakaszban teheti meg.

59 A Törvényszék e tekintetben kiemeli, hogy az eljárási szabályzat 116. cikkének 6. §-a értelmében, amennyiben a beavatkozó – miként az Olasz Köztársaság – beavatkozási kérelmét a szabályzat 115. cikkének 1. §-ában említett – a kereset benyújtására vonatkozó közleménynek a Hivatalos Lapban való közzététele napján kezdődő – hathetes határidő lejárta után terjeszti elő, kizárólag arra jogosult, hogy a szóbeli szakaszban részt vegyen, a tárgyalásra készített jelentésről másolatot kapjon, és észrevételeit annak alapján a tárgyaláson előadja (a Bíróság C-113/07. sz., Selex Sistemi Integrati kontra Bizottság ügyben 2009. március 26-án hozott ítéletének [EBHT 2009., I-2207. o.] 36. pontja).

60 Mindamellett meg kell állapítani – ahogy azt a tárgyaláson az Olasz Köztársaság is előadta –, hogy a beavatkozási kérelemben szereplő észrevételek kizárólag a kérelmet alátámasztára felhozott indokok kifejtésére szolgáltak, és a kereset megalapozottságát nem érintették.

61 Megállapítható tehát, hogy az eljárási szabályzat 116. cikke 6. §-ának rendelkezései nem sérültek.

2. *A megsemmisítés iráni kérelmekről*

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

62 A Tanács álláspontja szerint a kereset elfogadhatatlan, mivel a felperes a megtámadott rendelet részleges megsemmisítését csak az érintett termék és a hasonló termék Tanács által elfogadott meghatározása vonatkozásában kéri, mivel az nem foglalja magában az összes, legalább két külső, egymás mellett elhelyezkedő ajtóval rendelkező nagy kapacitású kombinált hűtő-fagyasztógép-egységet. E tekintetben a Tanács megjegyzi, hogy az ítélkezési gyakorlat szerint az Unió valamely jogi aktusának részleges megsemmisítése csak abban az esetben lehetséges, ha a megsemmisíteni kért elemek elválaszthatóak az aktus többi részétől.

63 Ezen túlmenően a Tanács vitatja a felperes válaszában előterjesztett kérelmet, amely arra irányul, hogy a megtámadott rendeletnek vagy a rendelet 1. cikkének megsemmisítésével egy időben tartsák fenn a megtámadott jogi aktus hatályát addig, amíg az uniós intézmények megteszik a Törvényszék megsemmisítést kimondó ítéletében foglaltak teljesítéséhez szükséges intézkedéseket. E kérelem eredményeként ugyanis megváltozna a jogvita tárgya az eljárás során, s így a rendelet egészének vagy az 1. cikkének megsemmisítése esetén a Törvényszék határozatában túlterjeszkedne a kereseti kérelmen.

64 Végül a Tanács kifejti, hogy a Törvényszék nem hozhat helyre az uniós intézmények által elkövetett hibát azzal, hogy érvényteleníti a háromajtós hűtőgépeknek a vitatott dömpingellenes intézkedések tárgyi hatálya alól történő „utolsó pillanatbeli kizárását".

65 A felperes vitatja a Tanácsnak a kereset elfogadhatatlanságának alátámasztására előadott érveit.

A Törvényszék álláspontja

66 A Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a jelen körülmények között nem kell a Tanács által a kereset elfogadhatatlanságának alátámasztására előadott érvekről határozni, mivel a felperes megsemmisítés iránti kérelmét érdemben mindenképpen el kell utasítani (lásd e tekintetben a Bíróság C-233/02. sz., Franciaország kontra Bizottság ügyben 2004. március 23-án hozott ítéletének [EBHT 2004., I-2759. o.] 26. pontját).

Az ügy érdeméről

67 A felperes megsemmisítés iránti kérelmének alátámasztására négy jogalapra hivakozik. Elsőként, a Tanács és a Bizottság nem tartották tiszteletben a felperes védelemhez való jogát, amely a felperest a háromajtós hűtőgépeknek az érintett termék fogalmából történő „utolsó pillanatbeli kizárásával" szemben megillette volna. Másrészt, megsértve az alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdését, az intézmények – a tanácsadó bizottság keretein belül – nem konzultáltak „megfelelő időben" a tagállamokkal e kizárást érintően. Harmadrészt, a megtámadott rendelet nincs kellőképpen

megindokolva a vitatott kizárást illetően. Negyedik és utolsó jogalapként a felperes arra hivatkozik, hogy az intézmények téves jogalkalmazást követtek el az érintett termék meghatározási módszerének kiválasztása során.

A háromajtós hűtőgépeknek az érintett termék fogalmából történő kizárásával szemben a felperest megillető védelemhez való jog megsértésére alapított első jogalapról

– A felek érvei

68 Elsőként a felperes kiemeli, hogy a Bizottság a módosított végleges tájékoztatót 2006. július 19-én készítette el, és az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdése (jelenleg az 1225/2009 rendelet 20. cikkének (5) bekezdése) alapján legalább tíznapos határidőt kellett biztosítania az érdekelt felek részére észrevételeik előterjesztésére. Márpedig a Bizottság 2006. július 31-én, mindössze „néhány órával" az említett felek részére észrevételek előterjesztésére biztosított határidő lejárta után, átadta a Tanácsnak a végleges intézkedésekre vonatkozó javaslatát (lásd a fenti 32. pontot).

69 A felperes előadja, hogy a hasonló termék fogalmának módosítása a dömpingellenes eljárás „meghatározó elemét" érinti, s ezért meglehetősen szokatlan az eljárás ilyen késői szakaszában. A felperes ezért 30 oldalas észrevételt, és ehhez csatolva 13 új mellékletet adott át a Bizottság részére, amelyre vonatkozóan semmilyen hivatkozás nem található a megtámadott rendeletben. A rendelet ugyanis kizárólag a 2006. július

19-én megküldött módosított végleges tájékoztatóban már szereplő megállapításokat ismétli meg.

70 A felperes álláspontja szerint az a tény, hogy a Bizottság 2006. augusztus 9-ig várt az észrevételeire történő válaszadással és a válasza kifejezetten részletes volt, azt bizonyítja, hogy az észrevételek relevánsak voltak, és alapos elemzést igényeltek, amely azonban a felperes szerint nem történt meg a végleges tájékoztató módosítása és a 2006. július 31-i Tanács elé terjesztése előtt. E körülmények között, mivel a Bizottság nem szánt elég időt a felperes észrevételeinek megvizsgálására, megfosztotta a felperest a védelemhez való jogának hatékony érvényesülésétől.

71 E tekintetben a felperes felhívja a figyelmet arra, hogy az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdésében előírt határidő nem pusztán egy eljárási szabály, amelyet tiszteletben kell tartani, hanem az érintett felek érdemi véleménynyilvánításának garanciája.

72 Másodsorban a felperes válaszában kifejti, hogy az amerikai hatóságoktól származó két beadvány és egy feljegyzés kivételével – melyeket a Tanács mellékletként csatolt ellenkérelméhez az érintett termék meghatározása körüli, az utolsó pillanatig folyó „lobbizás" bemutatása érdekében – semmilyen más, a Bizottság végső döntését befolyásoló iratot, vagy telefonos megbeszélést nem csatoltak az akta nyilvános részéhez, és így nem hoztak az érdekelt felek tudomására. Következésképpen a Tanács megsértette a felperes védelemhez való jogát. Ezenfelül a Tanács megsértette a tisztességes eljárás elvét és a fegyveregyenlőség elvét azzal, hogy nem ismertette a Bizottság irányában megnyilvánuló „lobbizásra" vonatkozó valamennyi iratot.

73 A Tanács vitatja e jogalap megalapozottságát, valamint a felperes válaszában előterjesztett érveinek elfogadhatóságát.

– A Törvényszék álláspontja

74 A védelemhez való jog tiszteletben tartása az uniós jog egyik alapelve, melynek értelmében a dömpingellenes rendelet elfogadását megelőzően vizsgálati eljárással érintett vállalkozásoknak a közigazgatási eljárás során lehetőséget kell adni arra, hogy hasznosan kifejthessék álláspontjukat a tényállás és a hivatkozott körülmények valószerűségéről és jelentőségéről (lásd a Törvényszék T-35/01. sz., Shanghai Terakoa Electronic kontra Tanács ügyben 2004. október 28-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3663. o.] 288. és 289. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

75 E követelményt az alaprendelet 20. cikkének (4) bekezdése (jelenleg az 1225/2009 rendelet 20. cikkének (4) bekezdése) érvényesíti azzal, hogy előírja a végső nyilvánosságra hozatal írásbeli közlését. E rendelkezés szerint, amennyiben a végleges határozat a végső nyilvánosságra hozatal során közöltektől eltérő tényeken és szempontokon alapul, azokat „a lehető legrövidebb időn belül nyilvánosságra kell hozni". Az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdése pedig kimondja, hogy „a végső nyilvánosságra hozatalt követően benyújtott előterjesztéseket csak akkor lehet figyelembe venni, ha azokat a Bizottság által, az adott ügyben meghatározott határidőn belül nyújtják be, amely határidő, az ügy sürgősségének megfelelő figyelembevétele mellett, 10 napnál nem lehet kevesebb."

76 Jelen esetben nem vitatott, hogy a Bizottság 2006. július 19-én küldte meg a felperesnek a módosított végleges tájékoztatót, és 2006. július 31-éig biztosított határidőt észrevételei előterjesztésére. Az is megállapítható, hogy a felperes 2006. július 28-án

küldte meg a módosított végleges tájékoztatót érintő észrevételeit, és a Bizottság a végleges rendeletre vonatkozó javaslatát 2006. július 31-én terjesztette a Tanács elé, tehát 12 nappal azután, hogy a felperesnek a módosított végleges tájékoztatót megküldték. Ebből következően a felperes észrevételei a Bizottság rendelkezésére álltak az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdésében előírt tíznapos határidő lejárta előtt, és a Bizottság kivárta e határidő végét mielőtt a végleges rendeletre vonatkozó javaslatát a Tanács elé terjesztette volna.

77 Ezenfelül ki kell emelni, hogy az a körülmény, hogy a Tanács elé terjesztett végleges rendeletre vonatkozó javaslat tervezetét írásbeli eljárásban szétküldik a Bizottság szervezetén belül az intézményi tagok jóváhagyásának megszerzése céljából, nem veszélyezteti a felperes jogát arra, hogy érdemben véleményt nyilváníthasson, hiszen adott esetben a Bizottság felfüggesztheti az írásbeli eljárást, illetve módosíthatja a javaslata tervezetét az érintett felek észrevételeinek kézhezvételét követően.

78 Ennélfogva azt a következtetést kell levonni, hogy a Bizottság nem sértette meg az alaprendelet 20. cikkének (5) bekezdésében foglaltakat. Következésképpen a felperes védelemhez való jogának megsértését nem lehet megállapítani.

79 E következtetést a felperes azon érve sem kérdőjelezheti meg, miszerint a védelemhez és tájékoztatáshoz való joga sérült azáltal, hogy egyes beadványokat és telefonos megbeszélésekről készült feljegyzéseket nem ismerhetett meg, ami sérti az alaprendelet 20. cikkét.

80 E tekintetben ki kell emelni, hogy a felperes abból következtet olyan további iratok létezésére, amelyeket vele nem közöltek, hogy a Tanács a Törvényszék előtti eljárás során bemutatott bizonyos dokumentumokat, nevezetesen az amerikai hatóságoknak a Bizottsághoz címzett két levelét és a Bizottság szervezeti egységeinek az amerikai hatóságokkal folytatott telefonos megbeszélésről készült belső feljegyzését.

81 Meg kell azonban állapítani, hogy a felperes csupán feltételezi további olyan iratok létezését, melyek a Bizottság végső megállapításaira kihatással voltak, azonban ezt alátámasztani nem tudja.

82 A felperes tehát az első jogalap alátámasztása céljából nem hivatkozhat ezen iratok közlésének elmaradására.

83 A fentiek összességére tekintettel az első jogalapot el kell utasítani.

A háromajtós hűtőgépeknek az érintett termék fogalmából történő kizárásával kapcsolatosan a tagállamokkal – a tanácsadó bizottság keretein belül – „megfelelő időben” folytatott konzultáció hiányára alapított második jogalapról

– A felek érvei

84 A felperes kiemeli, hogy az alaprendelet 15. cikke (2) bekezdésének második mondata (jelenleg az 1225/2009 rendelet 15. cikke (2) bekezdésének második mondata) szerint a tanácsadó bizottság elnöke a lehető leghamarabb, de legkésőbb a bizottsági ülést megelőző tíz munkanapon belül megküldi a tagállamoknak az összes vonatkozó információt.

85 A felperes szerint jelen esetben nem tartották tiszteletben e rendelkezést, mivel a tanácsadó bizottság nem volt abban a helyzetben, hogy az ügy teljes ismeretében foglaljon állást, hiszen tíz munkanappal a 2006. július 19-i és 20-i ülés előtt nem kapták meg tagjai az összes vonatkozó információt, tekintettel arra, hogy a tagokat csak 2006. július 14-én tájékoztatták a Bizottság azon döntéséről, amellyel a háromajtós hűtőgépeket kizárta az érintett termék fogalmából.

86 A tíz munkanapos határidőt azért foglalták az alaprendeletbe, mert így kívánták biztosítani az érdekelt felek jogait és a jogbiztonságot. A tagállamokkal a tanácsadó bizottság keretében folytatott hatékony konzultáció kötelezettsége lényeges eljárási szabály, hiszen kihatással lehet a végleges jogi aktus tartalmára. A tagállamok véleményének a tanácsadó bizottság keretén belüli kikérése ugyanis arra indíthatja a Bizottságot, hogy módosítsa álláspontját.

87 A felperes hozzáfűzi, hogy a Bizottság érintett termék meghatározását illető véleményének hirtelen megváltozása „teljesen új vitát” nyitott meg, amellyel kapcsolatosan a tanácsadó bizottság tagjainak több felkészülési időre lett volna szükségük.

88 A Tanács vitatja a felperes érveinek megalapozottságát.

– A Törvényszék álláspontja

89 Az aktából kitűnik, hogy a 2006. július 19-i és 20-i ülésén a tanácsadó bizottság a Bizottság végleges intézkedésekre vonatkozó javaslatát illetően olyan információk birtokában foglalt állást, amelyet a tagállamok csak július 14-én kaptak meg teljes egészében.

90 Ebből következik, hogy az alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdésében foglalt előírások ellenére a tagállamok nem kapták meg a tanácsadó bizottság ülését megelőző tíz munkanappal az összes vonatkozó információt, amely szükséges lett volna ahhoz, hogy állást foglaljanak a Bizottság azon határozatát illetően, amellyel a háromajtós hűtőgépeket kizárta az érintett termék fogalmából.

91 Mindamellett az alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdésében előírt határidő be nem tartása önmagában nem jelenti lényeges eljárási szabályok olyan megsértését, amely jogellenessé tenné a tanácsadó bizottság keretében a tagállamokkal lefolytatott konzultációs eljárást, s ebből eredően a megtámadott rendeletben szereplő érintett termék meghatározását is.

92 Az alaprendeletet tekintetben módosító 461/2004 rendelet (17) preambulumbekezdése szerint ugyanis a tanácsadó bizottság keretében a tagállamokkal közölt információnak azért „kellene" tíz munkanappal a tanácsadó bizottság elnöke által kitűzött ülésnap előtt megérkeznie, hogy „a tagállamoknak elegendő idő álljon rendelkezésére ennek az információnak a mérlegelésére".

93 E preambulumbekezdés megfogalmazásából, különösen a feltételes mód használatából („kellene") kitűnik, hogy a kérdéses határidő betartása nem jelent olyan előírást, melynek megsértése a tagállamokkal a tanácsadó bizottság keretében lefolytatott konzultációt semmissé teszi, hanem épp ellenkezőleg, az alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdésében foglalt követelményeknek akkor is eleget tesznek, ha a tagállamoknak ténylegesen elegendő idő áll rendelkezésükre a tanácsadó bizottság elnöke által kiküldött információ mérlegelésére (lásd hasonló esetben a Törvényszék T-317/02. sz., FICF és társai kontra Bizottság ügyben 2004. december 14-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-4325. o.] 188. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

94 Márpedig a felperes nem bizonyította, hogy a tagállamok nem rendelkeztek elég idővel az érintett termék új – a Bizottság által elfogadott – meghatározására vonatkozó adatok hatékony megismeréséhez, és hogy ennek következtében a tanácsadó bizottság nem volt abban a helyzetben, hogy az ügy teljes ismeretében foglaljon állást.

95 Az aktából ezzel ellentétben az tűnik ki, hogy a vizsgálati eljárás során tartott különböző tanácsadó bizottsági üléseken a tagállamok képviselői részletesen megvitatták az érintett termék meghatározásának kérdését, és a termékkört érintették többek között a végleges intézkedésekre vonatkozó iratokban is, melyeket a Bizottság 2006. július 5-én küldött meg a tagállamoknak.

96 Mindezek alapján megállapítható, hogy az alaprendelet 15. cikkének (2) bekezdésében előírt határidő be nem tartása nem befolyásolhatta a konzultációs eljárás eredményét, s ebből következően az érintett terméknek a megtámadott rendeletben szereplő végleges meghatározását sem (lásd e tekintetben a Törvényszék T-69/89. sz., RTE kontra Bizottság ügyben 1991. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1991., II-485. o.] 27. pontját és T-290/94. sz., Kaysersberg kontra Bizottság ügyben 1997. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-2137. o.] 88. pontját).

97 Következésképpen az Olasz Köztársaság is eredménytelenül állította a tárgyalás során, hogy a kérdéses határidő be nem tartása megfosztotta a tanácsadó bizottság tagjait attól a lehetőségtől, hogy hatékonyan tiltakozzanak az érintett termék fogalmának módosítása ellen.

98 E tekintetben azt is ki kell emelni, hogy a Tanács nem vitatott közlése szerint egyes tagállamok ezen ülés alkalmával további – 2006. július 27-ig tartó – határidőt kértek és kaptak a végleges intézkedésekre vonatkozó bizottsági javaslatot illető álláspontjuk írásos előterjesztésére, ám egyikük sem állította, hogy ez a határidő elégtelen lett volna, s nem kértek állásfoglalásukhoz további határidőt sem.

99 Következésképpen a második jogalapot el kell utasítani.

Az érintett termék meghatározásának a megtámadott rendelet szerinti indokolása hiányára alapított harmadik jogalapról

– A felek érvei

100 A felperes álláspontja szerint az érintett termék meghatározásának a megtámadott rendelet szerinti – végül elfogadott – indokolása nem teszi lehetővé, hogy értelmezze, vagy hogy vitassa a Tanács és a Bizottság e tárgyban hozott végkövetkeztetéseinek megalapozottságát, és nem teszi lehetővé a Törvényszék számára, hogy e tekintetben gyakorolja bírósági felülvizsgálatát.

101 Figyelemmel arra, hogy a Bizottság az érintett termék meghatározására vonatkozó álláspontját alapvetően és megkésve változtatta meg, a megtámadott rendelet indokolása nem elegendő a fogalomra vonatkozó – több mint egy éven keresztül – részletesen kifejtett érvekre és bemutatott bizonyítékokra válaszul adott okfejtés megértéséhez.

102 Ahelyett, hogy az intézmények az érintett termék újbóli meghatározására szorítkoztak volna a korábban használt tényekre és tárgyi elemekre alapozva, azt kellett volna megmagyarázniuk, hogy a nagy kapacitású kombinált hűtő-fagyasztógépek belső kialakításának kritériumát – ami kizárólag a fizikai jellemzőkön alapszik – miért kellett a külső jellemzőkkel, nevezetesen a két egymás mellett elhelyezkedő, különálló lengőajtó meglétével helyettesíteni, amely belső kialakítására vonatkozó kritérium mindaddig megfelelő volt egyrészt a készülékek fizikai jellemzői, másrészt a fogyasztói szemlélet szempontjából.

103 Az intézmények nem tekinthettek volna el könnyedén ez utóbbi paramétertől akkor, amikor erről az érdekelt felek és a Bizottság éles vitát folytattak, és ezt az érintett termék eredeti meghatározása alapvető részének tekintették. Az a vélekedés, miszerint a fogyasztói szemlélet már nem meghatározó, nem lett kellőképpen megindokolva. Ha az unió intézmények egymásnak ellentmondó fogyasztói közvélemény-kutatásokat utasítanak el, ahogyan a jelen esetben történt, akkor meg kellene magyarázniuk, hogy az ellentmondás miért különösen problémás számukra.

104 A megtámadott rendelet preambuluma bemutatta, hogy a végleges tájékoztató közzététele után, az LG által szolgáltatott további bizonyítékok fényében néhány kutatóintézet és besorolást végző testület álláspontjának további értékelésére került sor, ami az uniós intézményeket a háromajtós modelleknek az érintett termék köréből való kizárásához vezette.

105 Márpedig, egyrészt az LG nem szolgáltatott további bizonyítékokat, hanem csak annak megerősítésére szorítkozott, hogy a termék belső kialakítása fontosabb, mint a külső fizikai jellemzői, valamint továbbította az egyik intézet 2006. július 10-i levelét, amely megismételte a Bizottság számára 2006 áprilisában bemutatott véleményét, és számon kérte a Bizottságon, hogy ezt a véleményt miért nem követte a végleges tájékoztatóban.

106 Másrészt, a Tanács és a Bizottság nem magyarázták meg, hogy néhány kutatóintézet és besorolást végző testület – amelyek többségükben a belső kialakítás és nem az ajtók elhelyezkedése alapján sorolják be a dobozos hűtőgépeket – állásfoglalása miért vezette őket ahhoz a megállapításhoz, hogy a fizikai jellegzetességek vonatkozásában a háromajtós modell nem tartozik a dobozos hűtőgépek szegmensébe. Nem igazolták továbbá ezen „vezetőnek" minősített intézmények szakmai tekintélyét.

107 Ráadásul a Tanácsnak és a Bizottságnak meg kellett volna magyaráznia, hogy a 2005 októberétől az aktában szereplő egyes bizonyítékokat miért nem tekintették meggyőzőnek a vizsgálat szempontjából, és miért nem vettek figyelembe egyéb bizonyítékokat, mint például független fogyasztói egyesületektől származó kiadványokat, amelyek közül némelyik kifejezetten a háromajtós kombinált modellekre vonatkozik.

108 A felperes hozzátette, hogy az intézményi gyakorlat nem tesz különbséget az érintett termék meghatározása során, kivéve abban az esetben, ha a szegmensek „jól elhatárolhatók" egymástól. Márpedig a jelen esetben a kétajtós és a háromajtós dobozos hűtő-fagyasztógépek nem határolhatók el jól egymástól. Az intézmények pedig nem magyarázták meg, hogy a „jól elhatárolhatóság" hiányában miért látták szükségesnek, hogy saját elhatárolást alkossanak.

109 Végezetül a felperes azt feltételezi, hogy az intézmények álláspontjának „hirtelen" megváltozását „utolsó perces »lobbitevékenység«" okozta, amelynek részletei azonban nem jelennek meg a megtámadott rendelet indokolásában.

110 A Tanács vitatja a felperes érveinek megalapozottságát.

– A Törvényszék álláspontja

111 Emlékeztetni kell arra, hogy uniós intézmények jogi aktusa indokolásának világosan és egyértelműen kell bemutatnia a jogi aktust elfogadó szerv érvelését úgy, hogy az érdekeltek megismerhessék a meghozott intézkedés indokait, megvédhessék jogaikat, és a hatáskörrel rendelkező bíróság gyakorolhassa felülvizsgálatát (a Törvényszék T-134/03. és T-135/03. sz., Common Market Fertilizers kontra

Bizottság egyesített ügyekben 2005. szeptember 27-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-3923. o.] 156. pontja).

112 Az indokolás követelményét az adott ügy körülményei tükrében kell megítélni, különösen a jogi aktus tartalmának, a felhozott indokok jellegének, és annak tükrében, hogy a címzetteknek és a jogi aktus által közvetlenül és személyükben érintett más személyeknek milyen érdekük fűződhet a magyarázatok megismeréséhez (a Bíróság C-367/95. P. sz., Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben 1998. április 2-án hozott ítéletének [EBHT 1998., I-1719. o.] 63. pontja).

113 Azt a kérdést, hogy a jogi aktus indokolása megfelelő-e, nemcsak szövegére, hanem körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére is figyelemmel kell vizsgálni (a Bíróság C-56/93. sz., Belgium kontra Bizottság ügyben 1996. február 29-én hozott ítéletének [EBHT 1996., I-723. o.] 86. pontja és a fent hivatkozott Kaysersberg kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 150. pontja).

114 Mivel a végleges dömpingellenes vámot kivető rendelet – mint a jelen esetben – valamely intézkedéscsomag rendszerébe illeszkedik, nem követelmény a rendelet indokolásával szemben sem az, hogy megjelölje a tárgyát jelentő különböző – gyakran számos és bonyolult – ténybeli és jogi tényezőt, sem az, hogy az intézmények állást foglaljanak valamennyi – az érdekeltek által hivatkozott – érvvel kapcsolatban. Ezzel ellentétben, elegendő, ha a jogi aktust kibocsátó intézmény kifejti azokat a tényeket és jogi megfontolásokat, amelyek alapvető fontossággal bírnak a vitatott rendelet rendszerében.

115 Az igaz, hogy a dömpingellenes vámot kivető rendelet indokolását különösen az uniós intézmények által az érdekelt felekkel közölt információkra tekintettel, és az érdekelt felek által a vizsgálati eljárás során előadott észrevételekre tekintettel kell értékelni. Az intézmények azonban nem kötelesek kifejezetten megindokolni, hogy az érdekelt felek által előterjesztett különböző érveket miért nem vették figyelembe. Elegendő,

hogy a rendelet tartalmazza az elemzésükben felmerülő fő elemek világos indokolását, feltéve hogy ez az indokolás képes megvilágítani, hogy milyen okok miatt vetették el a felek által a közigazgatási eljárás során hivatkozott releváns érveket.

116 Egyébiránt a vizsgálati eljárást követően hozott dömpingellenes vámot kivető rendeletet kizárólag azon ténybeli és jogi tényezők összessége vonatkozásában kell indokolni, amelyek az említett aktusban foglalt értékelés szempontjából relevánsak. A jogi aktus indokolásának nem az a célja, hogy kifejtse az intézmények álláspontjának a közigazgatási eljárás során történő változását, és így nem arra szolgál, hogy igazolja a végleges jogi aktusban szereplő döntésnek az érintett feleknek az ezen eljárás során észrevételeik megtételének biztosítása céljából kézbesített iratokban kifejtett ideiglenes állásponthoz viszonyított eltéréseit. E kötelezettség tehát nem azt követeli meg az intézményektől, hogy kifejtsék, mennyiben volt a közigazgatási eljárás bizonyos szakaszában ismertetett álláspontjuk esetlegesen megalapozatlan.

117 Jelen esetben, miként az a megtámadott rendelet (10) és (11) preambulumbekezdéséből következik, az érintett termék meghatározása a nagy űrtartalmú kombinált hűtő-fagyasztógépek piacának hagyományosan három szegmensre osztása (lásd a fenti 6. pontot) és a három szegmens közötti „jól elhatárolhatóság" kettős előfeltevésén alapszik.

118 Annak meghatározása érdekében, hogy a háromajtós nagy űrtartalmú kombinált hűtő-fagyasztógépek az alulra szerelt fagyasztós kombinált hűtőgépek szegmensébe vagy a dobozos hűtőgépek szegmensébe tartozik-e, a Bizottság először – a megtámadott rendelet (13) preambulumbekezdésében – az érintett terméket külső jellegzetességek alapján határozta meg, vagyis az alapján, hogy a termék legalább két, egymás mellett elhelyezkedő külön lengőajtóval rendelkezik, amely meghatározás egyaránt alapult a termék fizikai jellegzetességeien és a fogyasztói szemléleten, és a felperes is dobozos hűtőgépként határozta meg és reklámozta a háromajtós modellt.

119 Ugyanez a preambulumbekezdés tartalmazza, hogy a vizsgálat ezen kezdeti szakaszában a Bizottság úgy gondolta, hogy – meggyőző bizonyítékok és a dobozos hűtőgép általánosan használt meghatározása hiányában – a hűtő-, illetve a fagyasztórekeszek különböző elhelyezkedése a dobozos és a háromajtós modellben nem képez olyan számottevő különbséget, hogy a háromajtós modellt ki lehessen zárni az érintett termék meghatározásából.

120 Azonban – miként az a megtámadott rendelet (14) preambulumbekezdéséből következik – a Bizottság szükségesnek tartotta, hogy a vizsgálata során néhány vezető kutatóintézet és besorolást végző testület – amelyek többségükben a belső kialakítás és nem az ajtók elhelyezkedése alapján sorolják be a dobozos hűtőgépeket – álláspontjának további értékelésére sor kerüljön.

121 Ugyanez a preambulumbekezdés tartalmazza, hogy a Bizottság így kénytelen volt felülvizsgálni az érintett terméknek az ideiglenes rendeletben elfogadott meghatározását és a fizikai jellegzetességek alapján végleg kizárni a háromajtós modellt a dobozos hűtőgépek szegmenséből, amint az a megtámadott rendelet (15) preambulumbekezdéséből is kitűnik.

122 E tekintetben a megtámadott rendelet (14) preambulumbekezdése tartalmazza, hogy a Bizottság eltávolodott a fogyasztói szemlélet kritériumától, mivel ez alkalmatlan volt arra, hogy egyértelmű következtetést lehessen belőle levonni a háromajtós hűtőgépeknek az érintett termék fogalmába történő bevonása mellett vagy ellen, figyelemmel a fogyasztói felmérések egymásnak ellentmondó eredményeire, amelyeket a felperes és a közösségi gazdasági ágazat nyújtottak be álláspontjuk alátámasztása végett.

123 E feltételek mellett – amint a megtámadott rendelet (15) preambulumbekezdése is rögzíti – az intézmények úgy vélekedtek, hogy a háromajtós modell az alulra szerelt fagyasztós kombinált hűtőgépek szegmenséhez, nem pedig a dobozos hűtőgépek szegmenséhez tartozónak tekintendő.

124 Meg kell tehát állapítani, hogy az intézmények kellőképpen megindokolták azon döntésüket, amellyel a háromajtós hűtőgépeket kizárták az érintett termék fogalmából, annak megállapításával, hogy a fogyasztói felmérések ellentmondtak egymásnak, tekintettel arra, hogy ebből a megállapításból az következik, hogy az ellentmondás miatt a fogyasztói szemlélet kritériumát illetően semmilyen egyértelmű következtetés nem vonható le az említett felmérésekből.

125 Miután az intézmények megállapították, hogy a fogyasztói szemlélet kritériuma alapján lehetetlen döntést hozni, egyes vezető kutatóintézetek és besorolást végző testületek álláspontjára alapozták véleményüket, amelyek többségükben a belső kialakítás és nem az ajtók elhelyezkedése alapján sorolják be a dobozos hűtőgépeket.

126 Ez a hivatkozás megfelelő indokolást képez a megtámadott rendeletben szereplő érintett termék meghatározásához.

127 A felperes tehát alaptalanul kéri számon, hogy az intézmények nem magyarázták meg azt, hogy – a kétajtós és a háromajtós dobozos hűtő-fagyasztógépek „jól elhatárolhatósága” hiányában – miért látták szükségesnek, hogy saját elhatárolást alkossanak; az intézmények – megállapítva, hogy a dobozos hűtő-fagyasztógépek alapvető jellegzetessége a rekeszek elrendezésében nyilvánul meg – ezt a kritériumot a kétajtós és a háromajtós dobozos hűtő-fagyasztógépek elhatároló szempontjává minősítették, anélkül, hogy ennek részletesebb kifejtésére szükség lenne.

128 Emlékeztetni kell továbbá arra, hogy az indokolási kötelezettség megsértése a lényeges eljárási szabályok megsértésére vonatkozó jogalapot képez, amely eltér a határozat indokolásának pontatlanságára vonatkozó jogalaptól, mivel ez utóbbit a közösségi bíróság a határozat megalapozottságának vizsgálata keretében értékeli (a fent hivatkozott Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ügyben hozott ítélet 67. pontja; lásd e tekintetben továbbá a Törvényszék T-48/04. sz., Qualcomm kontra Bizottság ügyben 2009. június 19-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-2029. o.] 179. pontját).

129 Annak érdekében, hogy az intézmények az indokolási kötelezettségüknek eleget tegyenek, elegendő, hogy kifejtsék azokat az okokat – amint azt egyébként megtették –, amelyeket figyelembe vettek a háromajtós hűtőgépeknek az érintett termék fogalmából történő végleges kizárásakor, szemben azzal, amit az eredeti meghatározásban megállapítottak, amelynek a feltételes jellegét egyébként az ideiglenes rendelet is kifejezetten rögzítette a (17) preambulumbekezdésében, anélkül hogy valamennyi, a közigazgatási eljárás során tárgyalt ténybeli és jogi tényezőre ki kellene térniük a kizárás igazolása érdekében.

130 E feltételek mellett meg kell állapítani, hogy az érintett termék meghatározásának a megtámadott rendelet szerinti indokolása lehetővé tette a felperes számára – akit végül is szorosan bevontak a közigazgatási eljárásba, és aki ezáltal megismerte az érintett termék meghatározásának problémáját –, hogy értelmezze és vitassa a véglegesként elfogadott megoldás megalapozottságát, a Törvényszék számára pedig, hogy e tekintetben gyakorolja bírósági felülvizsgálatát, amint az egyébként a negyedik jogalap vizsgálatából is következik.

131 Így a felperes azon érvére, miszerint az érintett termék meghatározásának módosítását egy „utolsó perces »lobbitevékenység«" okozta, amelyet a megtámadott rendelet indokolása nem említ, semmi esetre sem lehet hasznosan hivatkozni, mivel a fentiek összességéből következik, hogy a megtámadott rendelet a jogilag szükséges mértékben bemutatja azon ténybeli és jogi tényezők összességét, amelyek az említett aktusban foglalt értékelés szempontjából relevánsak.

132 A fentiek összességére tekintettel a harmadik jogalapot el kell utasítani.

Az érintett termék meghatározási módszerének kiválasztása során elkövetett téves jogalkalmazásra alapított negyedik jogalapról

– A felek érvei

133 A felperes azt állítja, hogy az érintett termék meghatározási módszere ellentétes az alaprendelet 1. cikkének (1) és (4) bekezdésével abban a vonatkozásban, hogy a Tanács nem vette figyelembe a fogyasztói szemléletet.

134 A felperes ugyanis azt állítja, hogy a szóban forgó hűtőgépek fizikai jellemzőiben megnyilvánuló különbségek olyan jelentéktelenek, hogy az nincs kihatással ezen termékek végső felhasználására. Márpedig a fizikai különbségek csak akkor igazolják a termékek közötti különbségtételt, ha kihatással vannak a fogyasztókra is. Ezért, mivel a hűtőgépek fizikai jellemzői közötti különbségek nem befolyásolták a végső felhasználásukat, az intézményeknek nem hagyhatták volna figyelmen kívül a fogyasztói szemléletben okozott jelentéktelen hatásukat. Következésképpen, a Tanács tévedett, amikor a jelen ügyben figyelmen kívül hagyta a fogyasztói szemléletre vonatkozó bizonyítékokat.

135 E tekintetben a felperes arra hivatkozik, hogy a Japánból származó soros mátrixnyomtatók bohozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 1988. május 17-i 1418/88/EGK rendeletében (HL L 130., 12. o.) a Bizottság maga is úgy vélekedett, hogy a termékek alapvető fizikai és technikai jellemzőit nem érintő apró különbségek alapján a termékek közötti hasonlóságot csak abban az esetben lehet kizárni, ha ezen különbségek miatt a szóban forgó termékek alkalmazhatósága, felhasználása, vagy a fogyasztó általi észlelése nagyon különböző (az 1418/88 rendelet (12) preambulumbekezdése). Amennyiben az uniós intézmények úgy vélekedtek, hogy a fogyasztói szemléletre vonatkozó bizonyítékok nem meggyőzőek, úgy az érintett termék tekintetében szélesebb fogalmat kellett volna alkalmazniuk, amelybe a háromajtós hűtőgépek is beletartoznak.

136 A felperes hangsúlyozza, hogy nem vitatja a Tanácsnak az érintett termék meghatározása során tett ténybeli megállapításait, és csak az érintett termék meghatározási módszere során elkövetett téves jogalkalmazásra hivatkozik.

137 A Tanács vitatja a jelen jogalap megalapozottságát.

– A Törvényszék álláspontja

138 Először is azt szükséges megállapítani, hogy az érintett termék dömpingellenes vizsgálat keretében történő meghatározásának célja azon termékek listája elkészítésének elősegítése, amelyekre adott esetben a dömpingellenes vámokat kivetik. Ennek érdekében az intézmények több tényezőt is figyelembe vehetnek, mint például a termékek fizikai, technikai és kémiai jellemzőit, használatukat, helyettesíthetőségüket,

a fogyasztó általi észlelésüket, a forgalmazási csatornákat, a gyártási folyamatot, az előállítási költségeket, a minőséget.

139 Jelen esetben – amint az a harmadik jogalap vizsgálatából is következik – a Tanács a megtámadott rendelet (13) preambulumbekezdésében megállapította, hogy az eljárás Bizottság általi megindításától kezdődően az érintett termék vizsgálata kiterjedt mind a szóban forgó termékek fizikai és technikai jellemzőire, mind a fogyasztói szemléletre. A bizonyítékok és néhány vezető kutatóintézet és besorolást végző testület álláspontjának megvizsgálását követően – melyek azt támasztják alá, hogy a dobozos hűtőgépek szegmensét a belső kialakítás és nem az ajtók elhelyezkedése alapján kell besorolni –, a Tanács a megtámadott rendelet (14) preambulumbekezdésében arra a következtetésre jutott, hogy a fizikai jellemzők tekintetében a haromajtós modell nem tartozik a dobozos hűtő-fagyasztógépek szegmensébe. Majd, miután megvizsgálta a fogyasztói szemléletet, a Tanács azt állapította meg, hogy a felperes és a közösségi gazdasági ágazat által e tekintetben előterjesztett bizonyítékok olyan mértékben „ellentmondtak egymásnak", hogy ez nem tette lehetővé, hogy az érintett termék fogalmát illetően egyértelmű következtetést lehessen vonni.

140 Ezért azt kell megállapítani, hogy – ellentétben azzal, amit a felperes állít – a Tanács megvizsgálta a fogyasztói szemléletre vonatkozó bizonyítékokat, azonban arra a megállapításra jutott, hogy ezek a bizonyítékok egymásnak ellentmondanak, és így nem meggyőzőek az érintett termék meghatározása szempontjából. A felperes azon érvét tehát, miszerint a Tanács nem vette figyelembe a fogyasztói szemléletet, el kell utasítani, mivel nincs ténybeli alapja.

141 A felperes azon állítását illetően, amely szerint a fizikai különbségek csak akkor igazolják a termékek közötti különbségtételt, ha a fogyasztók számára jelentőséggel bírnak, szükséges megjegyezni, hogy ezt sem az alaprendelet, sem az ítélkezési gyakorlat nem támasztja alá. Ugyanis, amint az a fenti 138. pontból is következik, az uniós

intézmények számos tényezőt figyelembe vehetnek az érintett termék meghatározása érdekében, amelyek között a termékek fizikai, technikai és kémiai jellemzői – habár nem szükségszerűen elsődlegesek – természetesen fontos helyet foglalnak el. Semmi esetre sem tekinthető úgy, hogy a fizikai vagy technikai jellemzők különbségei csakis akkor relevánsnak, ha azok a fogyasztók szemléletében is megjelennek.

142 A felperes azon állítását illetően pedig, mely szerint a hűtőgépek fizikai és technikai jellemzőiben megnyilvánuló különbségek jelentéktelenek vagy alig észrevehetőek, elegendő annak megállapítása, hogy ez a ténybeli észrevétel nem jelenik meg a megtámadott rendeletben. Ezzel ellentétben az említett rendelet (14) és (15) preambulumbekezdéséből az következik, hogy a hűtőgépek fizikai jellemzőinek értékelése során a Tanács nagyobb jelentőséget tulajdonított a belső kialakításnak, mint az ajtók elhelyezkedésének, majd megállapította, hogy az így feltárt különbségek azt igazolják, hogy a háromajtós modell nem tekinthető a dobozos hűtőgépek szegmensébe tartozónak. Márpedig a felperes kifejezetten nem vitatta a Tanács ténybeli megállapításait.

143 Ezért azt szükséges megállapítani, hogy az az előfeltevés, amelyen a felperes érvelése alapszik – amely szerint a vizsgált termékek fizikai és technikai jellemzői csak apró különbségeket mutatnak –, mindössze egy egyszerű állítás, amelynek helyességét egyetlen bizonyíték sem támasztja alá.

144 Ezen ok miatt azt az állítást is el kell vetni, amely szerint – mivel a fogyasztói szemléletre vonatkozó bizonyítékokat nem tekintették meggyőzőnek – az érintett termék fogalmának a háromajtós hűtőgépeket is magában kellene foglalnia.

145 A fentiek összességére tekintettel a negyedik jogalapot el kell utasítani.

146 Ebből következik, hogy a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

147 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

148 A felperest, mivel pervesztes lett, a Tanács és az LG kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek viselésén kívül a Tanács és az LG részéről felmerült költségek viselésére.

149 A CECED maga viseli saját költségeit.

150 Ezentúl az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-a első bekezdésének alkalmazásában az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.

151 Az Olasz Köztársaság és a Bizottság ezért maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Whirlpool Europe Srl-t kötelezi saját, illetve az Európai Unió Tanácsa, valamint az LG Electronics, Inc. költségeinek viselésére.

3) Az Olasz Köztársaság, az Európai Bizottság és a Conseil européen de la construction d'appareils domestiques (CECED) viselik saját költségeiket.

Meij Vadapalas Truchot

Kihirdetve Luxembourgban, a 2010. szeptember 13-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

Jogi háttér ..... II - 5013

A jogvita előzményei ..... II - 5017

1. A vizsgálat tárgyát képező piac ..... II - 5017

2. A vizsgálati eljárás kezdő szakasza ..... II - 5018

3. Ideiglenes rendelet ..... II - 5020

4. A vizsgálati eljárás későbbi szakasza ..... II - 5021

5. A végleges tájékoztató ..... II - 5022

6. A módosított végleges tájékoztató ..... II - 5023

7. A megtámadott rendelet ..... II - 5025

Az eljárás és a felek kérelmei ..... II - 5026

A jogkérdésről ..... II - 5030

1. Az eljárási szabályzat 116. cikke 6. §-ának állítólagos megsértéséről ..... II - 5030

2. A megsemmisítés iráni kérelmekről ..... II - 5031

Az elfogadhatóságról ..... II - 5031

A felek érvei ..... II - 5031

A Törvényszék álláspontja ..... II - 5032

Az ügy érdeméről ..... II - 5032

A háromajtós hűtőgépeknek az érintett termék fogalmából történő kizárásával szemben a felperest megillető védelemhez való jog megsértésére alapított első jogalapról ..... II - 5033

– A felek érvei ..... II - 5033

– A Törvényszék álláspontja ..... II - 5035

A háromajtós hűtőgépeknek az érintett termék fogalmából történő kizárásával kapcsolatosan a tagállamokkal – a tanácsadó bizottság keretein belül – „megfelelő időben” folytatott konzultáció hiányára alapított második jogalapról ..... II - 5038

– A felek érvei ..... II - 5038

– A Törvényszék álláspontja ..... II - 5039

Az érintett termék meghatározásának a megtámadott rendelet szerinti indokolása hiányára alapított harmadik jogalapról ..... II - 5042

– A felek érvei ..... II - 5042

– A Törvényszék álláspontja ..... II - 5044

Az érintett termék meghatározási módszerének kiválasztása során elkövetett téves jogalkalmazásra alapított negyedik jogalapról ..... II - 5050

– A felek érvei ..... II - 5050

– A Törvényszék álláspontja ..... II - 5051

A költségekről ..... II - 5054